

צנצנת הגולות

צנצנת הגולות היא פרקטיקה המתואמת לילדי גן – בית ספר (כן, כן גם תלמידים בעל יסודי ישמחו לחגוג את סיום התהליך) ובאה מבית היוצר של תחקיר מוקיר. המטרה היא למלא צנצנת זכוכית בגולות. כל גולה מסמלת מעשה שהעשיר את חיינו בכיתה. על כל מעשה שהעשיר את חיינו אנחנו מוסיפים גולה. כשהצנצנת מלאה... חוגגים!!!
הקפידו להתאים את החגיגה לגיל הילדים ולמה שמוסכם על המערכת.

נקודת ההנחה היא שכל התנהגות שאנחנו מתייחסים אליה, מתוגמלת ובהכרח מתחזקת.
כל מה שאנחנו מאכילים – גדל!

המוטיבציה של חלק גדול מהסובבים אותנו היא תשומת לב. כאן אנחנו שמים דגש על המעשים, שאותם אנחנו רוצים לתגמל, להעצים ולשכפל.

אתם תבחרו זמן שמתאים לסדירות שלכם, ובזמן הזה ילד מספר מה עשו עבורו. הילד שעשה את המעשה הוא זה שמוסיף את הגולה. כך אנחנו מעבירים את הפוקוס מהמעשים ה'שליליים' והטפות המוסר למעשים 'חיוביים'. זו הזדמנות נוספת להעשיר את אוצר המילים הרגשי ושל הצרכים אצל הילדים: הקלו עלי, עודדו אותי, שימחו אותי, עזרו לי, התחשבו בי... ולשאול שאלות: זה עודד אותך כי? (המטרה היא לנסות לברר את הצורך).

בשצוות הכיתה בפוקוס גם הוא, הוא יכול לשים זרקור על התנהגויות מסויימות שאותן הוא רוצה לעודד; ילד שניגש לאחר כדי לברר איתו את תחושותיו. ילדה שמזמינה חברה לשחק אחרי ששמה לב שהילדה לבדה. חבר שמסייע לחבר אחר ומסביר לו את החומר הנלמד ועוד...

כדי להציג את הצנצנת וכיצד פועל העניין, כדאי שהצוות יהיה זה שיתן את הדוגמאות הראשונות.

חשוב שכל צוות יבחר את הדרך המתאימה לו (זמן, מקום, תדירות) אפשר למלא את הצנצנת בחומרים נוספים: אבנים, פעמונים, פונפונים, וכל רעיון אחר (של הצוות או של הילדים) יתקבל בברכה. שימו לב, שיש להפנות לצורך זה זמן.

אפשר לכתוב את האירועים, או את חלקם, להכניס אותם לצנצנת / לתיבה ולקרוא אותם פעם בשבוע. זוהי חזרה על המעשים ואפשרות לשכפל אותם. להקפיד שהאירועים יהיו אנונימיים. אנחנו מעודדים ומשכפלים את האירוע, את המענה לצורך, ולא את הילד שעשה אותו.

חשוב שהמטרה תהיה קבוצתית, כך לא נוצרת תחרות בין הילדים, אלא התלכדות למען מטרה משותפת ועידוד שיתוף הפעולה.